

РЕШЕНИЕ

№ 1562

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12134** по описа за **2023** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуалния представител юрк. А., срещу Решение от 16.11.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 5752/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав. С обжалваното съдебно решение е отменен Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7116960, издаден от СДВР, с който на П. М. А., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 100 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че от приложените пред СРС доказателства се установява, че на 14.02.2023 г., в 18.20 часа, на посоченото в ЕФ място, при ограничение на скоростта 90 км/ч., процесното МПС се е движело със 115 км/ч. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство, заснемашо нарушения на ЗДвП и работещо в отсъствие на контролен орган на автоматичен режим. От приложения по делото протокол се установява, че техническото средство е преминало първоначална и последваща метрологична проверка. Иска касационната инстанция да постанови

решение, с което да бъде отменено обжалваното решение и вместо него да се потвърди процесният електронен фиш. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответната страна в касационното производство не се представлява и не взема становище по съществуващото на спора.

Прокурорът дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

СЪДЪТ, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

В оспореното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 14.02.2023 г., в 18.26 часа, в [населено място], Околовръстен път и [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта от 90 км/ч., за извън населено място, било установено извършване на нарушение при управление на лек автомобил „М. Е 220 ЦДИ“ с ДК [рег.номер на МПС], собственост на П. А.. Автомобилът бил с установена скорост на движение от 115 км/ч, при превишена стойност на скоростта 25 км/ч., като нарушение било заснето с техническо средство за видеоконтрол АТСС № MD1196. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана в регистъра и ѝ е извършена периодична проверка. Въз основа на данните от АТСС от СДВР е издаден ЕФ серия К № 7116960, с който на П. А., на основание чл. 189, ал. 4 във вр. чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, за да отмени ЕФ, от правна страна, СРС е приел, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което сериозно накърнява правото на защита на санкционираното лице и не му позволява да разбере административнонаказателното обвинение. Видно от съдържанието на ЕФ, словесното описание е направено по един вътрешнопротиворечив и неразбируем начин, от който не може да се разбере дали мястото на нарушението е в [населено място] или извън него. Допълнено е, че така описаният порок не дава възможност на санкционираното лице да разбере дали същото е санкционирано, защото е управлявало автомобила с превишена скорост в населено място, или това е станало извън населено място.

Решението е неправилно.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. Според кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна норма на чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 21 до 30 км/ч.- с глоба 100 лева.

При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение (чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП). Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на

Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

„Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен.

Според касационния състав, видно от снимковия материал-вещствено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арг. от чл. 189, ал. 5 ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством Г.. На следващо място в снимката приложена към ЕФ е обозначено, че измерената скорост е 119 км/ч. и е посочена локация – Околовръстен път на [населено място], при кръстовището с [улица].

Съдът приема, че липсва твърдяното от СРС противоречие в описанието на мястото на нарушение, което да е довело до неяснота у наказаното лице относно мястото на извършване на нарушението.

Съгласно § 6, т. 49 ЗДвП, „населено място“ е застроена със сгради територия, при която началото и краят са обозначени със съответни пътни знаци. В процесния случай, мястото на установяване на нарушението е извън населено място, както правилно е посочено в ЕФ. Посочването, че мястото е в [населено място], възприето от съда като съществено нарушение, следва от факта, че мястото е в рамките на Околовръстен път на [населено място]. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21 (извън населено място), посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 ЗДвП. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението. Водачът на автомобила се е намирал извън населено място и е следвало да спазва ограничението за скоростта за извън населено място, тъй като в процесния участък не е имало поставен знак, указващ възможността за движение с по-висока скорост от 90 км/ч., видно от приложената по делото схема на организация на движението и пътни знаци на път II-18 СОП.

Във връзка с направените по-горе разсъждения, въззивното съдебно решение следва да се отмени, а електронният фиш - да се потвърди.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 80 (осемдесет) лева, на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16.11.2023 г., постановено по н.а.х.дело № 5752/2023 г. на Софийски районен съд, НО, 1-ви състав.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К № 7116960, издаден от СДВР, с който на П. М. А., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП е наложено административно наказание - „глоба”, в размер на 100 лева.

ОСЪЖДА П. М. А. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.